

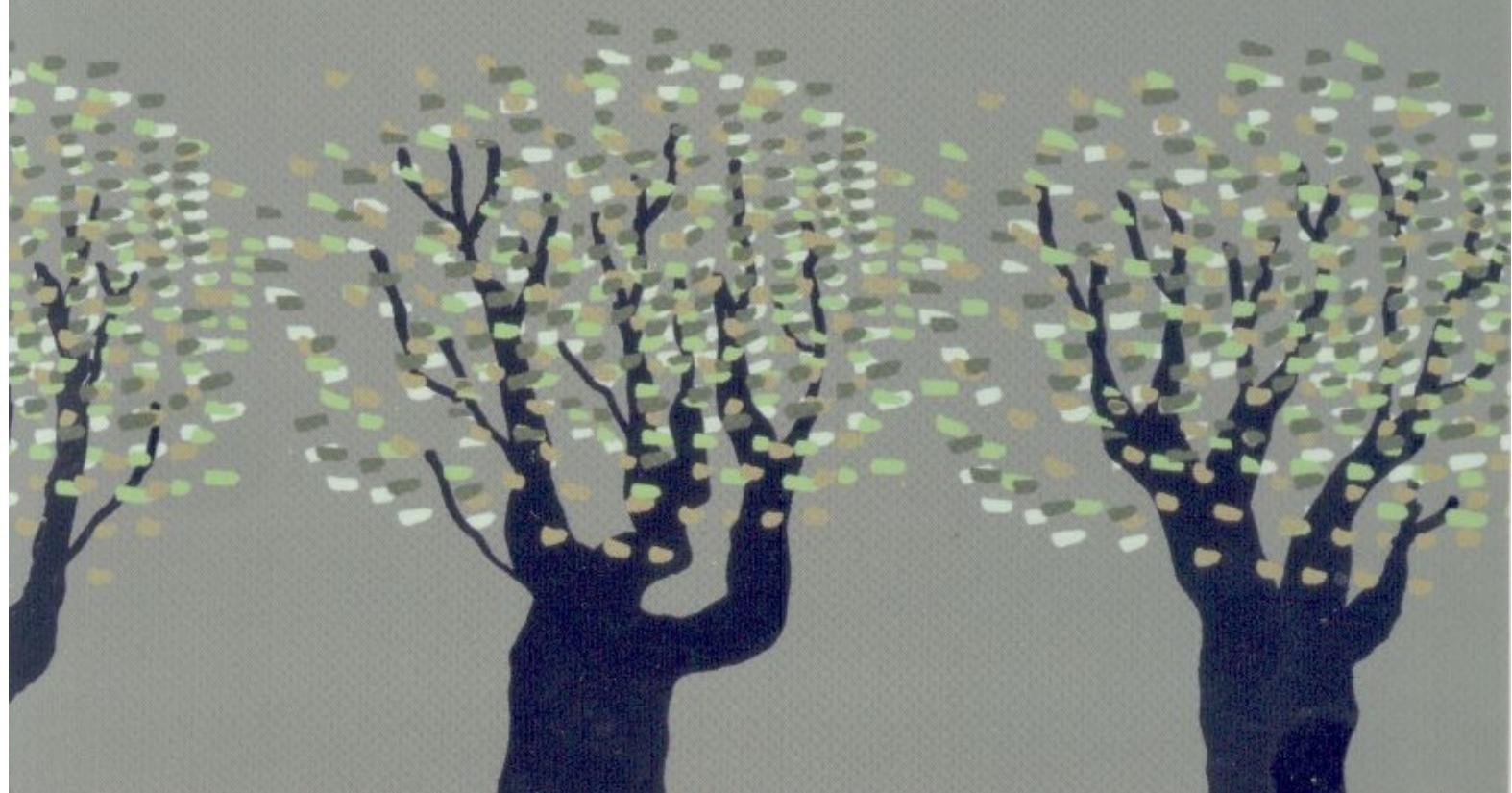
2015

Equipos de Dinamización Lingüística
dos Centros de Ensino da Estrada

II FESTADAS PALABRAS

TRABALLANDO XUNTES

Concurso de Micropoemas e Microrrelatos

CRÉDITOS

Promove

Equipos de Dinamización Lingüística dos
Centros Educativos da Estrada

Edita

Excmo. Concello da Estrada

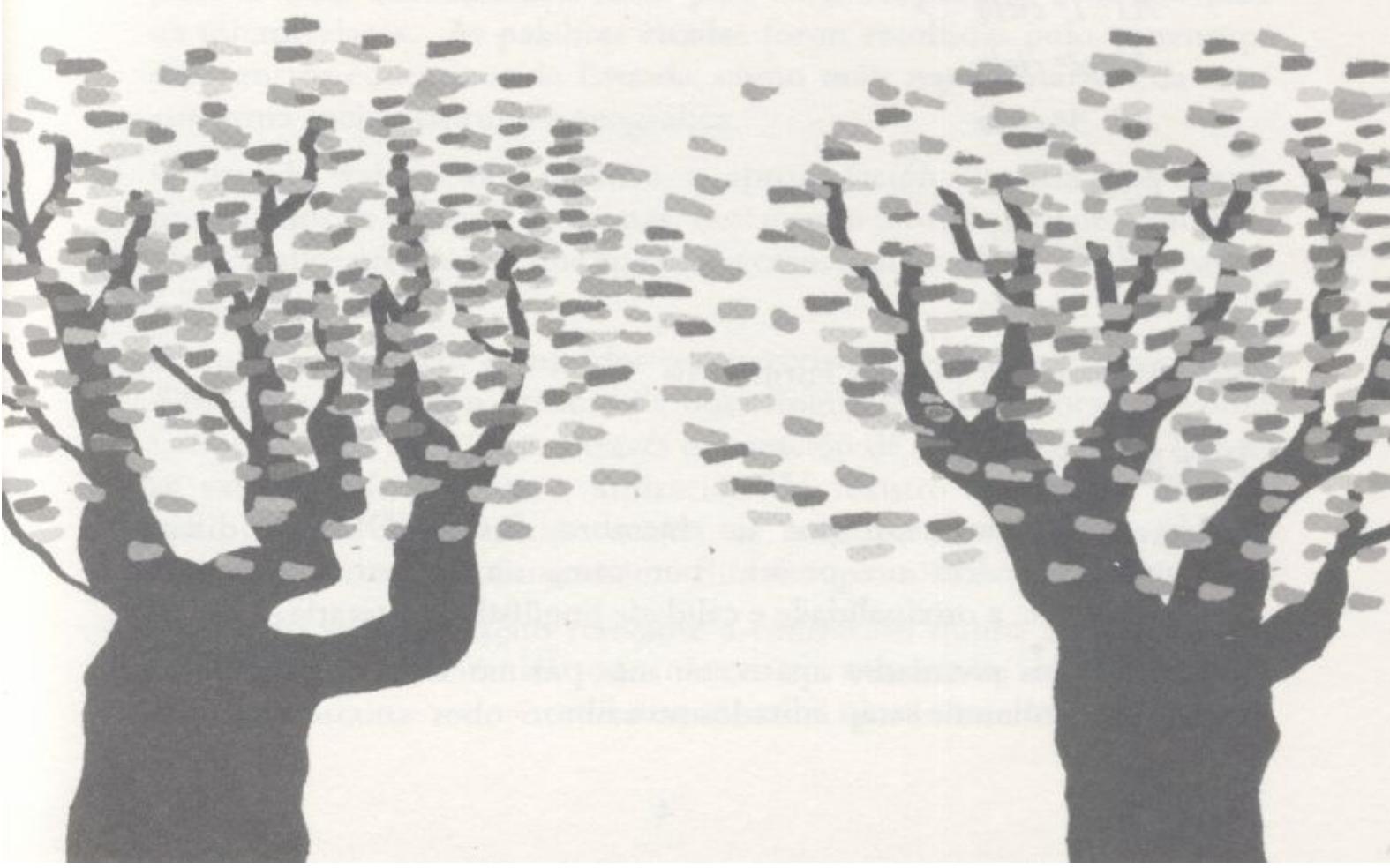
Deseño da portada e contraportada

Rosa de Cabanas

Imprime

Grafideza, S.L.

maio 2015

2º Concurso de microrrelatos e micropoemas Centros da Estrada organizado polos Equipos de Dinamización Lingüística dos Centros Educativos da Estrada

BASES

- Sección de Microrrelatos: O texto presentado debe ser en galego e non conter máis dende 100 palabras.
- Sección de Micropoemas: O texto presentado debe ser en galego e constar dun mínimo de dous versos e máximo de oito en Primaria, e un mínimo de catro versos e máximo de oito en Secundaria, Ciclos formativos e Bacharelato.
- Poderase participar nunha Sección ou nas dúas, pero cada participante só poderá enviar un texto por sección.
- A temática será libre pero debe aparecer necesariamente a palabra estrada para os relatos e souto para os poemas
- Os traballos poderán entregarse en formato A4 con nome, apelidos e curso nos respectivos centros educativos.
- O prazo límite para enviar os textos será o 3 de marzo.

CATEGORÍAS:

- A: Educación Primaria
 - A1: 1º ciclo*
 - A2: 2º ciclo*
 - A3: 3º ciclo*
- B: ESO
 - B1: 1º ciclo*
 - B2: 2º ciclo*
- C: Bacharelato e Ciclos Formativos

PREMIOS:

- Un xurado formado por un membro dos ENDL dos diferentes centros, concederá un premio por categoría e centro. Valorarase a creatividade, a orixinalidade e calidade lingüística e literaria.
- Os traballos premiados aparecerán nas páxinas webs dos centros e nas revistas escolares e serán editados nun libro.

Acta do xurado

Reunidos e reunidas as representantes dos Equipos de Dinamización Lingüística dos seguintes Centros educativos: CEIP Pérez Viondi, CEIP Cabada Vázquez, CPR Plurilingüe N. Sra. de Lourdes, CEIP Plurilingüe de Oca, CEIP do Foxo, CEIP de Figueiroa, IES nº Un, IES Manuel García Barros e IES Antón Losada Diéguez, acordan facer públicas as seguintes consideracións:

- O xurado valora moi positivamente o alto grao de participación en todos os centros educativos, e en todas as categorías e modalidades da segunda edición deste certame literario. Foron centos os traballos presentados, sendo necesaria unha preselección por centros, resultando un total de 200 traballos finalistas.
- O xurado destaca a calidade dos traballos finalistas, en todas as categorías e modalidades, facendo non pouco dodata a escolla dos traballos premiados. Tamén se salienta a adecuación de todos os textos ás normas do concurso, tanto na adecuación dos mesmos ao tamaño, 100 palabras para os microrrelatos, e de 2 a 4 versos(categoría A) ou 4 a 8 versos na categoría B e C; como no uso das palabras propostas para as dúas modalidades, *souto* para os micropoemas e *estrada* para os microrrelatos. As palabras citadas foron escollidas polo conxunto dos centros educativos da Estrada, como máis representativas da nosa contorna social, cultural e xeográfica.
- O xurado valora moi positiva a aproximación literaria dos textos presentados ás palabras propostas, destacando a orixinalidade e calidade dos traballos premiados, que en moitos casos acadan un alto nivel creativo e lingüístico.
- O xurado considera cumplidos os obxectivos do concurso, en canto á difusión e utilización literaria da nosa lingua, e a súa valoración como feito cultural e identitario a través da creación de textos literarios. Tamén se valora positivamente a utilización do rexistro formal do idioma, sen prexuízo da utilización acaída de rexistros complementarios que contribúen á mellora das creacións literarias premiadas.
- O xurado valora de xeito relevante a realización dunha actividade que implica a colaboración de todos os centros educativos do Concello da Estrada, durante todo o curso académico, posibilitando a realización

dun certame desta entidade, e contribuíndo a un maior aproveitamento de recursos e potencialidades, como di un dos lemas da iniciativa: Traballando xunt@s.

- O xurado, os Equipos de Dinamización Lingüística e os Centros Educativos convocantes comprométense á publicación dun libro que recollerá os traballos gañadores e á entrega de premios nunha data por determinar de finais de maio ou primeiros de xuño. Para estas iniciativas contará coa apoio e colaboración do Concello da Estrada.
- O xurado, por último, acorda outorgar os premios nas modalidades e categorías que aparecen nesta publicación.

A Estrada, Marzo de 2015

Mesmo así tan ben

Ao pé da inspiración da nosa árbore egrexia estradense, a Sobreira de Valiñas, que medra secularmente ao ir acompañado a non moi lonxe das augas do río Liñares, foi así como abrazándoa cando percibín a toda marcha os recendos potentes e emerxentes desta primavera aflorecida, posibilitadora do froitos inmellorables que saborexar a todo gustar.

Tamén así logo neste libro; como nese contexto, ao pé de nós e pola lectura, tamén disfrutaremos das palabras amorosamente creativas das nosas mozas e dos nosos mozos estradenses. Palabras pois ben traballadas para dar frescura, mornura e literatura, servidas delicadamente feitas micropoemas e microrrelatos.

Así logo tamén me chegou o dicir sabio, feita mensaxe, da madriña, Fina Casalderrey, desta II^a XERACIÓN DAS E DOSTRABALLANDO XUNTOS.

Mandoume que volo diga:

“ Seguide creando teimosamente na vosa Lingua Galega. Seguide así a facer unha Estrada (e Galicia) onde desexar teña sentido. Desexade pois...para que os tempos nos acompañen nas respuestas”

Verdade que non imos olvidalo?

David Otero (escritor)

■ *Fina Casalderrey..., no souto. Imaxe do arquivo da AELG.*

micropoemas

Categoría A1

1º Ciclo de Educación Primaria

COMO CADA ANOITECER

Como cada anoitecer,
alá arriba tras do souto,
vaise agachando o sol,
sae a lúa pouco a pouco.

*Jéssica Vázquez Rebolo, 2º Primaria
CEIP Pérez Viondi*

O MEU AVÓ

Xogo a correr polo souto
Piso as follas cos pés
Bailo dando voltas.....

Recordo ao meu avó.

*Brais Pazos Otero, 1º Primaria
CEIP O Foxo*

O SOUTO

Gústame o souto
polos castiñeiros,
vou cara el
cruzando regueiros.

*Marco Vázquez Souto, 1º Primaria
CEIP Cabada Vázquez*

O SOUTO

Ao lado do monte
un souto atopei,
cheo de castañas
que logo apañeい.

Estaba cheo de ourizos
que moito picaban,
máis que os chourizos
que no peto levaba.

*Noelia Ferreiro Porto, 2º Primaria
CEIP Figueiroa*

OS LUGARES

Naquel souto
preto do río
vivía meu tío.

Naquela montaña
preto da chaira
vivía miña amiga Zaira.

*Sabela Pérez Rodrigo, 2º Primaria
CEIP Plurilingüe Oca*

O SOUTO FELIZ

Ía camiñando
polo fermoso souto
e sentín o seu aroma
a menta e a flores.
Vin as follas voar,
oín as árbores cantar
e as ramas bailar.

*Claudia Varela Lodeiro, 2º Primaria
CPR Plurilingüe Nª Sra. de Lourdes*

Categoría A2

2º Ciclo de Educación Primaria

■ Clara Parcero García, Pablo López López, Zoe Prieto Campos, Natalia Campos Valcárcel, Jéssica Vázquez Rebolo, Marcela Torrado Torres. CEIP Pérez Viondi.

CASTIÑEIROS

Eu de pequeno
deitábame no souto,
onde hai castiñeiros,
onde hai moitos e moitos.

*Zoe Prieto Campos, 3º Primaria
CEIP Pérez Viondi*

CAMIÑO DO LUAR

Camiñando no souto
camiño do luar,
esta noite si,
esta noite verás.

*Rosalía Vidueiros Fuentes, 3º Primaria
CEIP Cabada Vázquez*

SEGUINDO UNHA BOLBORETA

Camiñando polo souto,
no medio dunha gran arboreda,
atopei un paxariño que me dixo
A onde vas ti, tarabela?

Vou cara esa fraga,
seguindo unha bolboreta,
xa sei que todos pensan
que estou tola da chaveta!

*Alejandro Barcala Iglesias, 3º Primaria
CEIP Figueiroa*

SOUTO DE CHOCOLATE

O meu souto ten sabor de chocolate e corazón.
A miña mente pensa nas árbores movendo as follas
e canta o rostro.
Eu miro o meu souto de cor vermella
que da cereixas de amor.
O meu souto está na praia
cheo de amor e de auga.

*Xabier Villamayor Ribadulla, 3º Primaria
CEIP O Foxo*

O SOUTO

O souto, meu apelido,
o souto onde eu vivo.
O souto, meu corazón,
o souto no que eu estou.

Na praia, no monte,
o souto sempre é mellor.
O souto no meu corazón.
é o que me importa a min.

*Alicia Chenlo Souto, 3º Primaria
CEIP Villar Paramá*

QUE CONTO CHE CONTO?

Unha casiña enriba dunha ponte
que está preto dunha fonte
no alto dun souto
onde chove pouco.
E agora que queres que che conte?
o conto do monte ou o da fonte?

*Xulián Brey Couto, 3º Primaria
CEIP Plurilingüe Oca*

CAMIÑANDO VOU

Vou camiñando polo souto,
polo souto camiñando vou,
non paro nunca en ningún camiño
sempre sigo o meu destino.

Vou por alá, vou por alí,
cando chegarei? non o sei,
se chego, sempre camiñarei.
Polo souto camiñando vou.

*Vanessa Pinto Señoráns, 3º Primaria
CPR Plurilingüe Nª Sra. de Lourdes*

Categoría A3

3º Ciclo de Educación Primaria

■ Marco Vázquez Souto, Rosalía Vidueiros Fuentes, Aaron Basteiro Mancini, Lorenzo Touriño Blanco, Guadalupe García Villamor, Estela Míguez Torres. CEIP Cabada Vázquez.

QUERO VOLVER Á ALDEA

Quero volver á aldea:
respirar aire puro,
mirar a lúa chea,
xogar no souto escuro,
meterme nunha lea.
Volverei no futuro!

*Pablo López López, 6º Primaria
CEIP Pérez Viondi*

O SOUTO

Pouco a pouco,
pausadamente, no souto.
Pouco a pouco,
pasenifornamente, as follas.
Pouco a pouco,
lentamente caen ao chan.

*Lorenzo Touriño Blanco, 5º Primaria
CEIP Cabada Vázquez*

O SOUTO

O souto de fermosos castiñeiros,
nin piñeiro, nin ameneiro,
nin cerdeira, nin bidueiro,
só o souto cos seus castiñeiro.

Camiñando polo souto,
sen camiño nin carreiro,
polo souto camiñando,
pola sombra dos castiñeiro.

*Uxía Porto Rodríguez, 5º Primaria
CEIP Figueiroa*

FRONTE Á MIÑA VENTÁ

Fronte á miña ventá
vexo un souto grande.
Castiñeiro festeiros,
Esquíos larpeiros.

Os castiñeiro...de festa en festa.
Os esquíos...de aquí para alá.
Que rebumbio mañaneiro vexo dende a miña ventá.

*Nicolás Sánchez Álvarez, 6º Primaria
CEIP O Foxo*

O SOUTO DA MIÑA CASA

Á beira da miña casa,
un gran souto hai,
espidas as súas árbores no inverno,
cargado de follas no verán.

Desde a miña ventá no inverno,
véxolle as follas caer.
Parecen cheas de tristura,
non se queren desprender.

*Elena Calvelo Villar, 6º Primaria
CEIP Villar Paramá*

O SOUTO DO SABER

Un, dous, tres, pisa do dereito
un, dous, tres, pisa do revés
un, dous, tres, xa non o ves.
O souto do saber ten camiños do dereito
o souto do saber ten camiños do revés
unha vez saco dez
e outra saco tres.

*Antía Golmar Espiño, 5º Primaria
CEIP Plurilingüe Oca*

ALTOS PAXAROS DE ACEIRO

Altos paxaros de aceiro
atravesando as nubes,
sobrevoando os soutos,
indo cara ningures.

Nubes que choran,
soutos que falan,
ninguén os mira cando pasan
indo cara ningures.

*Nicolás Otero Mosquera, 5º Primaria
CPR Plurilingüe Nª Sra. de Lourdes*

Categoría B1
1º Ciclo de ESO

■ Uxía Porto Rodríguez, Julián Rosende Domínguez, Noa Díaz Tato, Noelia Ferreiro Porto, Alejandro Barcala Iglesias. CEIP de Figueiroa.

AGORA SEN TI

Dende o día que marchaches
xa non sei como vivir,
a miña vida está baleira
sen no souto podernos reunir.

Os minutos pasan
as horas corren
e o meu corazón
sente que sen ti morre.

*Maria Mato Requeijo, 1º ESO
CPR Plurilingüe Nª Sra. de Lourdes*

CAMIÑAR

O tempo pasa voando
e o cuco canta.

E xogo no souto
e síntome raro.

A lúa escóndese na nube gris,
o sol dorme ao lonxe

E agora chove.
O tempo pasa voando.

*Martín Míquez Baltar, 1º ESO
IES Número Un*

O INTERIOR DO SOUTO

Sara camiñaba polo souto,
lentamente, observándoo,
sentíndoo pouco a pouco,
dentro do seu corazón.
Crecían no seu interior
as árbores, as flores,
as follas secas do outono,
os aromas e as cores.

*Maria Rozados Balboa, 2º ESO
IES Manuel García Barros*

BIQUEITE

Soñei que te bicaba no outeiro,
no souto, no lar.

Soñei que te bicaba na estrada,
na lúa, no mar.

Soñei que te bicaba en Saturno,
en Plutón e en Venus.

Soñei que me namoraba de ti nun tren
pasaxeiro.

*Uxía Rodríguez Nebra, 1º ESO
IES Antón Losada Diéguez*

Categoría B2

2º Ciclo de ESO

■ *Aroa Aboy Louzao, Ximena Pájaro Ferro, Nicolás Sánchez Álvarez, Brais Pazos Otero, Araceli Montero Ramos, Xavier Villamayor Rivadulla. CEIP do Foxo*

NON QUERÍA SABER NADA

Non quería saber nada,
o día xa chegara,
o souto no que xogaba
esvaíase sen deixar nada.

Era un cambio sinxelo:
souto por autovía.
Que importa quitarlle á xente
o sitio no que vivía.

*Celia Suárez Rosende, 4º ESO
CPR Plurilingüe Nª Sra. de Lourdes*

BAIXO O CEO DO SOUTO

Cando te lembro,
vexo o teu sorriso
mesturado coas follas secas,
a choiva e o amor infindo e apaixonado
do que gozabamos
baixo o ceo do souto,
mirando as estrelas
que campan neses días.

*Nicolás Luna Puente, 3º ESO
IES Manuel García Barros*

O SOUTO

Neste souto, rin de alegría
e chorei de penuria,
pasei longas primaveras
e interminables invernos

Eu nacín neste souto,
e nel quedan os meus recordos.
Neste souto eu me criei,
e nel morrerei.

*Julen Vila Rielo, 4º ESO
IES Antón Losada Diéguez*

Categoría C
Bacharelato e Ciclos Formativos

■ Irene Riveira Castro, Alicia Chenlo Souto, Adrián Quintela Mareque, Breixo Fernández Picallo e Elena Calvelo Villar. CEIP Villar Paramá

Rendinme á miña torpeza: xestos brutos, caricias frías.

Retirei do seu cabelo o pasador e a miña man deixou ronseis nos mares de bágoas tardías.
A súa cuberta de follas cortaba o aire á vez que caía e quedou como quedan os soutos no
[inverno: sen retóricas, adobíos, ornamentos. Espida.

Non lle quedaban xa nin rastro de aroma, inocencia, saliva.

Foi así, despois de tanto tempo, que a recoñecín. E borboriñeí, murmurei e musitei:
- ¿Poesía?

Daquela só o silencio respondeu.

E que amargas as palabras de despedida.

*Lucía Tilve García, 2º Bacharelato
IES Manuel García Barros*

Coitela firme en man,
sorrisos falsos ségueno ao seu paso.
Xogando a ser Deus
no Souto dos Pallasos.

*Agustín Vázquez Fernández, 1º Bacharelato
IES Antón Losada Diéguez*

microrrelatos

Categoría A1
1º Ciclo de Primaria

■ Iria Cancela Fontao, Sabela Pérez Rodrigo, Xulián Brey Couto, Yuri Villaverde Sanmartín, Manuel Martínez Eiriz e Antía Golmar Espiño. CPI Plurilingüe de Oca.

A ONDE ME LEVARÁ ESTA ESTRADA?

Eu ía camiñando, atopei unha estrada e empecei a camiñar por ela mentres me preguntaba. A onde me levará esta estrada? Levarame ao fin do mundo ou ao fondo do mar?

A que non adiviñades cal era o final?
O sitio onde empecei a camiñar!

*Marcela Torrado Torres, 2º Primaria
CEIP Pérez Viondi*

A ARAÑA

Un día fun camiñando pola estrada e pisei a araña que seguiu viva porque era forte e podía voar. A araña creu que a pisara a propósito e para vingarse picoume na man. A man doeume unha semana pero sandou e quedoume na man a mesma forza que tiña a araña. Agora son Super "Man".

*Aaron Basteiro Mancini, 2º Primaria
CEIP Cabada Vázquez*

A ESTRADA CON NEVE

Saímos de viaxe pola mañá cedo. Recorremos moitos quilómetros por unha estrada chea de curvas. Empezaba a nevar. Chegamos a un pobo onde había unha casa. Entramos e tiña a lareira acendida... Facía moito frío. Sentámonos a carón dela e tomamos chocolate quente.
Á tarde pola estrada paseamos nos cabalos. Seguía nevando.
Foi un día moi divertido!

*Noa Díaz Tato, 2º Primaria
CEIP Figueiroa*

O DINOSAURO

Fai moito tempo existía un dinosauro que comía todo o que atopaba por diante, incluso as estatuas de pedra que adornaban a cidade. Un día tivo tanta fame que comeu a cidade de Santomé enteiriña, incluídas as estradas que a bordeaban.

Pero a casualidade fixo que coñecera a Aroa, unha nena encantadora que vivía nun pobo cercano. Fixérонse moi amigos e pasaban as tardes xuntos, xogando e lendo.

Aroa foino convencendo para que probara as pólas das árbores que ían caíndo ao chan. Estaban boísimas, sobre todo as de carballo. Así foi como deixou de comer as casas.

*Aroa Aboy Louzao. 2º Primaria
CEIP O Foxo*

O REPECTO

UN DRAGÓN NA ESTRADA

Érase unha vez un dragón que vivía nun bosque de árbores de diamantes. Un día, camiñando pola estrada, un ladrón chegou ao bosque e roubou os diamantes. O dragón lanzoulle una bola de lume e queimoulle o cu. O ladrón correu como as balas de canón pola estrada adiante.

*Breixo Fernández Picallo, 1º Primaria
CEIP Villar Paramá*

A NENA E O ANEL MÁXICO

Había unha vez unha nena que ía á escola de Oca. Un día de camiño ao colexio atopouse a un lado da estrada un anel máxico.

Pediulle un desexo: que aparecerá o seu can desaparecido. Pensou en non pedir máis desexos e deixarlle o resto de desexos para os outros nenos do cole.

*Iria Cancela Fontao, 1º Primaria
CEIP Plurilingüe Oca*

O ESPECTRO

Ola! Eu son María e vouvos contar un conto dun neno que se chamaba Manuel. Manuel era un neno moi traveso que sempre estaba en líos. Un día indo ao cole apareceron os seus amigos e dixéronlle:

-Imos por un atallo.

Manuel dixo:

-E como se chama?

-Chámase o camiño da estrada.

Manuel foi con eles e aparecéuselles o espectro da Estrada que os colleu e os levou a súa gorida. Manuel dixo hai que saír de aquí e Ana, unha das súas amigas, dixo a por el e todos o atacaron, vencérono e non o viron máis.

*Maria Cabero Rodríguez, 2º Primaria
CPR Plurilingüe Nª Sra. de Lourdes*

Categoría A2
2º Ciclo de Primaria

■ *Claudia Varela Lodeiro, María Cabero Rodríguez, Jesús Palmou Navaza, Vanessa Pinto Señoráns; Nicolás Otero Mosquera, Cristina Rivadulla Cora. CPR Plurilingüe Nosa Sra. de Lourdes. (Primaria)*

A ESTRADA MÁXICA

Preto da miña vila hai unha estrada. Din que é “máxica”, nela atópase con todo o que poidas imaxinar. Eu fun, é moi fermosa porque ten fadas vendendo lambetadas, bicicletas de todas as formas, nas árbores colgan pasteis feitos pola túa avoa e no chan hai caracois coas cores brillantes do arco da vella. Ademais de ser máxica é xeitosa porque non hai coches, paseas tranquilamente coa túa familia e só se escoita a auga do río, os paxaros e a xente coa que falas. Nunca fuches por ela? Está camiño da Estrada a Paradela á man esquerda...

*Natalia Campos Valcárcel, 3º Primaria
CEIP Pérez Viondi*

A TOUPA E A ESTRADA

Golfiña era unha toupiña moi fozona que fixo a súa casa debaixo dunha estrada. Un día pasou un camión pola estrada e esborrouse a súa casinha. Entón estivo todo o día construíndo de novo. Á mañá seguinte moi cediño, pasou un tractor que ía labrar ao monte e desfíxolla outra vez. Decidida, estivo toda a tarde reconstruíndo. Cando rematou, estaba moi cansa e botouse a durmir. Ao día seguinte pasou un trailer cargado de troncos e ... outra vez tivo que levantar a súa casa.

Golfiña non aguantou máis. Foise vivir a unha veiga cercana e chamou a toda a súa familia.

*Guadalupe García Villamor, 4º Primaria
CEIP Cabada Vázquez*

UN GRAN ESFORZO

Era un día coma outro calquera. Como estaba soleado decidín dar un paseo. Empecei a camiñar cando, de súpeto, no medio da estrada atopei unha rocha xigante que impedía o meu paso. Parei diante dela e pensei que podía facer. Entón, decidín escalala e comecei a subir por ela. Subía e subía pero aquela rocha parecía unha montaña sen fin! Parei un intre a descansar pois estaba sen folgos e pensei -teño que conseguilo, ánimo!- E púxenme de novo en marcha. Despois de vinte minutos cheguei ao outro lado. Conseguírao! Menuda aventura para ser un caracol!

*Alejandro Barcala Iglesias, 3º Primaria
CEIP Figueiroa*

A ESTRADA E O MEU MUNDO

Eu un día fun camiñando e pensei que nunca vira unha estrada de cores.
Unha estrada de cor rosa, outra de cor azul e saltaban as cores polos meus
ollos. Estaban tan brillantes que alucinaba!

Un día fóreronse apagando as cores da estrada, a violeta, a amarela, a vermella
e todas, ata que quedou todo gris.

Ximena Pájaro Ferro 3º Primaria
CEIP O Foxo

A FADA MANUELA

O ano pasado, chegaron á Estrada o día do Entroido moitas fadas na carroza “A fraga encantada”. Todas tiñan traxes moi chulos, de moitas cores e con flores.

A fada Manuela era moi despistada e perdeuse. Estivo a dar voltas por todas as rúas e tamén polas aldeas. As súas compañeiras buscárona e non a encontraron ata pasadas moitas horas. Ela estaba cerca do noso cole.

Todas xuntas volveron coa súa carroza para ir ao día seguinte a outro sitio de entroido.

*Irene Riveira Castro, 3º Primaria
CEIP Villar Paramá*

A ESTRADA SUBTERRÁNEA

Unha vez uns obreiros fixeron unha estrada subterránea que ía á Coruña a través dun túnel a cen metros de profundidade.

Un día, o alcalde dixo que a estrada era perigosa e mandou destruíla pero os obreiros non fixeron caso.

Pasaron uns días e apareceu un furacán que se acercaba perigosamente. Os obreiros dixéronlle ao alcalde que todos se refuxiaran na estrada. El aceptou e mandou aos habitantes refuxiarse alí debaixo.

Cando parou o alcalde falou cos conselleiros e decidiron non destruíla. Co paso do tempo o túnel converteuse nunha metrópole con túneles para todas as partes do mundo.

*Yuri Villaverde Sanmartín, 4º Primaria
CEIP Plurilingüe Oca*

AS MIL ESTRADAS

Eu era un neno normal. Pero un día, xogando cos meus amigos, escapóuseme a pelota e tiven que ir a buscalá. No camiño de volta coa pelota, atopeíme un burato no chan que antes non vira, acerqueíme a miralo ben e...esvarei e caín no burato. Cría que era o fin! Que non vería nunca máis á miña familia! De súpito...aparecíñ nunha estrada onde encontrei unha brúxula e na súa tapa poñía: "Síguea para chegar a casa".

Fixen caso e cheguei a un camiño onde había...mil estradas. Pechei os ollos e ...elixín a correcta! Mmm...casa, doce fogar.

*Jesús Palmou Navaza, 4º Primaria
CPR Plurilingüe Nª Sra. de Lourdes*

Categoría A3
3º Ciclo de Primaria

■ Aarón Cela Riveiro, Celia Suárez Rosende, Sara Varela García e María Mato Requeijo.
CPR Plurilingüe Nosa Sra. de Lourdes. (Secundaria)

EXTRATERRESTRES NA ESTRADA

O outro día íamos o meu pai e máis eu a Santiago e , de súpeto,vimos que a estrada estaba ocupada por uns seres verdes, con antenas, tres ollos, nariz con forma de trompeta, orellas acabadas en punta, que saíán dunha nave espacial, azul, moi grande. De todos os seres estraños que vimos, os que máis nos chamaron a atención foron uns que baixaban da nave a cabalo, con plumas na cabeza, no peito moitas medallas e chapas de moitas cores, un sable na man e dando voces estrañas.

Unha pancarta enriba da estrada danos a explicación: “ENTROIDO COUSO 2015”

*Clara Parcero García, 6º Primaria
CEIP Pérez Viondi*

A ESTRADA

Naceu nunha aldea da Estrada.

Cando tiña catro anos, seus pais trouxérona a vivir á vila. Todo era novo para ela; casa, veciños, irmáns e pais que non coñecía.

Eva, que así se chamaba, era unha nena moi curiosa e por ese motivo percorreu a Estrada de cabo a rabo para coñecela. Contoume que lle encantaba comer pasteis na pastelaría “A Palma”, pois era algo novo. Lémbrase de moitas tendas que lle gustaban e xa non existen.

Esa nena, que medrou e se converteu nunha muller, conta con nostalxia e tristeza que A Estrada xa non é o que era.

*Estela Míguez Torres, 6º Primaria
CEIP Cabada Vázquez*

A Estrada ou a estrada

Cando falan ou escoitamos dicir a Estrada, nós, os estradenses temos que prestar atención.. porque non sabemos se falan da vila ou da estrada pola que van os coches.

Un día dixéronme:

-Julián, ti vives nun lugar moi perigoso.

-E logo por que?

-Porque aí sempre hai accidentes. Todos os día escoito na radio "Houbo un accidente na estrada tal, houbo un accidente na estrada cal... Ten coidadiño. Vedes?

*Julián Rosende Domínguez, 5º Primaria
CEIP Figueiroa*

A LUPA

Había unha vez unha lupa intelixente que se deu conta de que a través do seu cristal a súa luz se reflectía nas cousas que miraba.

Quedou pensativa un anaco na beira da estrada intentando saber por que lle pasaba iso. Ao pouco, empezou a cheirar a queimado ... Deuse conta de que estaba empezando a arder preto dela!

Sufocou o pequeno lume e liscou de alí correndo.

Pouco a pouco foise dando conta do seu poder: era capaz de agrandar as cousas!... pero, as boas e as malas

*Araceli Montero Ramos, 5º Primaria
CEIP O Foso*

CRUZANDO A ESTRADA

Saía todos os días a pasear na bicicleta e sempre percorría o mesmo camiño. Un día, decidín cambiar a ruta e para iso tiña que cruzar unha estrada pola que circulaban moitos coches, camións, motos... Só había fume e moito ruído. Tiña que ir con moito coidado porque os coches pasaban a gran velocidade e non me daba tempo nin a mirar para os lados. Cando puiden, dei a volta e volví aos camiños de sempre. Á beira do río non había fume e só se oían os paxaros e a miña bicicleta.

*Adrián Quintela Mareque, 5º Primaria
CEIP Villar Paramá*

AS MIÑAS LEMBRANZAS

Cando era pequeno ía sentado na parte traseira do coche. Meu pai conducía e miña nai ía seguindo un libriño que máis tarde me dixerón que se chamaba “mapa de estrada”. Daquela non existía ese aparatiño que lle chaman “GPS”, ou, polo menos, nós non o tiñamos.

Que estradas más longas, nunca remataban! Pasabamos moitas cidades distintas e parecía que o coche non quería deterse.

-Agarda un pouquiño – dicíame mamá – axiña chegaremos. Pero para mim non había palabras que me consolasen.

Aquela era a primeira viaxe da miña vida. Serían así as demais? Porque ... non quero viaxar!

*Manuel Martínez Eiriz, 6º Primaria
CEIP Plurilingüe Oca*

AS HISTORIAS

Miro pola fiestra e vexo casas, xardíns e xente que vai camiñando pola estrada. Cada persoa vai coa súa historia. É coma un libro aberto. As ideas xorden sen máis, as persoas andan coma se tivesen un destino marcado. Xente que non sabe onde ir busca no seu mapa as ideas, os soños que os levarán pola estrada da súa vida.

*Cristina Rivadulla Cora, 6º Primaria
CPR Plurilingüe Nª Sra. de Lourdes*

Categoría B1

1º Ciclo de Secundaria

■ *Martín Míguez Baltar, Lucía Liste Prieto, Andrea Montero Silva. IES Número Un.*

O FROITO DA PACIENCIA

A miña imaxinación fluíu e cobrou vida, os meus desexos deron os seus froitos. Contemplarei os rañaceos que neste lugar non podo apreciar, sentirei sobre os meus pés a estrada e explorarei os seus límites. Andarei pola rúa e xogarei cos pasos de peóns imaxinando pisar as raias brancas e nunca as negras, e cumplirei o soño, o soño de sentir a man do home.

*Aarón Cela Riveiro, 2º ESO
CPR Plurilingüe Nª Sra. de Lourdes*

AQUEL DESTINO MEDIOCRE

Estaba naquela estrada e todo por culpa dun malnacido. Críase meu dono. Aquí comezou todo.

Eu pinchara e el chegou e axudoume. Souben que terminaríamos xuntos. E funme namorando. Aquel destino mediocre íame xogar unha mala pasada. Comezamos a vivir xuntos. Cada día chegaba máis borracho e pegábame. Eu seica era culpable de todo. Un día pasouse. Saín correndo. Fuxindo dos seus “non sabes facer nada”.

Agora estou nesta estrada. Nela ha comenzar a miña vida nova. O pasado será iso..., pasado.

*Andrea Montero Silva, 2º ESO
IES Número Un*

ELA

Román non atinaba a dicir o día preciso no que a coñecera, ese día no que entrou na súa vida para estar ao seu carón e darralle alento. Ela sempre estaba, era o seu resolio. Facía que puidera ollar o mundo deixando na estrada mágoas e angurias que facían del unha persoa desgraciada.

Malpocado, sempre pensou que estaría á súa beira sen condicións. Co tempo, a súa relación tornouse adictiva, perigosa. Moitas veces intentou esquecerse dela, pero sempre retornaba, porque precisaba sentila, probala. Por ela perdeuno todo, incluso o xuízo. Pero cando un gramo dela entraba no seu corpo, el podía voar...

*Patricia Riveira Magán, 2º ESO
IES Manuel García Barros*

A ÁRBORE DOS NAMORADOS

Estabamos más aló de aquela estrada. Lonxe das miradas acusadoras da xente.
Fóra de toda norma.

Naquel bosque, más aló de aquela Estrada.
Ollabámonos con miradas repletas de amor.
Esta noite, más aló de aquela estrada.
Destrozaches o meu corazón coas túas frías mans.
E más aló de aquela estrada, si naquel lugar...
Onde a boneca, traizoada polo seu amado, colga da árbore dos namorados.
Onde lle prometeron amor, onde llo quitaron.

*Lorena Rodríguez Rivadulla, 2º ESO
IES Antón Losada Diéguez.*

Categoría B2

2º Ciclo de Secundaria

■ Nicolás Luna Puente, Uxía Prado Cerqueiro, Lucía Tilve García, María Rozados Balboa, Patricia Riveira Magán e Alba Mato Búa. IES García Barros

A ESCAPADA

Recollía todos os obxectos da miña habitación. Un por un. Deixando todo limpo, coma se ninguén pasara por alí. Saín afora e escoitei uns berros aos que non lle dei importancia. Collín as maletas, os bolsos e todo onde tiña gardadas as miñas cousas. Que fago agora? Crucei o campo correndo, non me percatei de se algo caía, só quería saír daquel pesadelo. Cheguei á estrada nun abrir e pechar de ollos. O que ía facer agora non o sabía nin eu pero algo me dicía o meu corazón que non me dicía ninguén máis: teño que afastarme deste sitio o antes posible.

*Sara Varela García, 4º ESO
CPR Plurilingüe Nª Sra. de Lourdes*

PASTEIS E COPAS...HORAS

Unha noite de sábado. Son as once. Vou pola rúa dos viños e pillo unha mesa no bar de sempre. Séntome.

- Pasteis coloridos de lecer, harmonía...e utopía...(penso)
- Ponme un gin-tonic – pídolle.
- As copas de saudades e amoríos en noites de nostalxias...
- Non tes unas améndoas...?-pregúntolle.
- Pasteis, copas, ata chegarmos á estrada que nos leva...
- Xa eran horas de que chegases...- dígolle.
- Tí saberás...- volvo dicirlle.

*Lucía Liste Prieto, 4º ESO
IES Número Un*

NOSTALXIA NO CORAZÓN

Amada miña:

Lamento tanto o día no que te deixei que aínda hoxe me pesa no corazón. Recordo con dolorosa nitidez aquel amencer de outono, como o teu fermoso rostro se afastaba conforme eu conducía pola mollada estrada. Aquel día o teu abundante cabelo, da cor das follas outonais, brillaba á tenue luz da mañá. As bágoas escorregaban polas túas meixelas, formando ríos. Os teus ollos, dun azul forte e doce, semellaban un océano embravecido e un mar en calma ao mesmo tempo. Desexo volver a contemplar a túa beleza, Galicia, a miña amada terra.

*Alba Mato Búa, 3º ESO
IES Manuel García Barros*

No sendeiro da luz, vai a nena; pasa a man pola auga doce, escorregante, do lavadoiro que a acompaña no camiño. Busca o seu reflexo, non se ve. Continúa pola estrada apoucada, párase, achégase á mimosas, óleas... Funde o mundo no arrecendo, e ponse leda. Xira, brinca; orballa. Recupera a súa camiñada e entra na aldea.

-Onde deixaches as vacas? -pregúntalle a nai.

*Antía Sala Docampo, 4º ESO
IES Antón Losada Diéguez*

Categoría C

Bacharelato e Ciclos Formativos

■ Lorena Rodríguez Rivadulla, Agustín Vázquez Fernández, Cristina Núñez Sanmartín, Antía Sala Docampo, Julen Vila Rielo, Uxía Rodríguez Nebra. IES Losada Diéguez.

As pedras nas que se apoiaba estaban molladas, espertou entre tremores e decatouse do lugar no que se atopaba. Un deserto, figuras abstractas, feitas co que semellaba un fume moi denso o rodeaban. A paisaxe semellaba un lugar formado por cores escuras, tristes, incluso psicodélicas, perdérao todo, a carteira, o móvil... mesmo a roupa e porén non estaba asustado. Soou o que parecía música ao lonxe, cada ve más alta, más cerca... Coñecía esa canción, era a súa favorita, cada vez más alto, podía sentir o tremor das notas graves no chan, sentíase extasiado pola música, era feliz.

*Uxía Prado Cerqueiro, 1º Bacharelato
IES Manuel García Barros*

Na aldea da Derradeira hai tres casas.

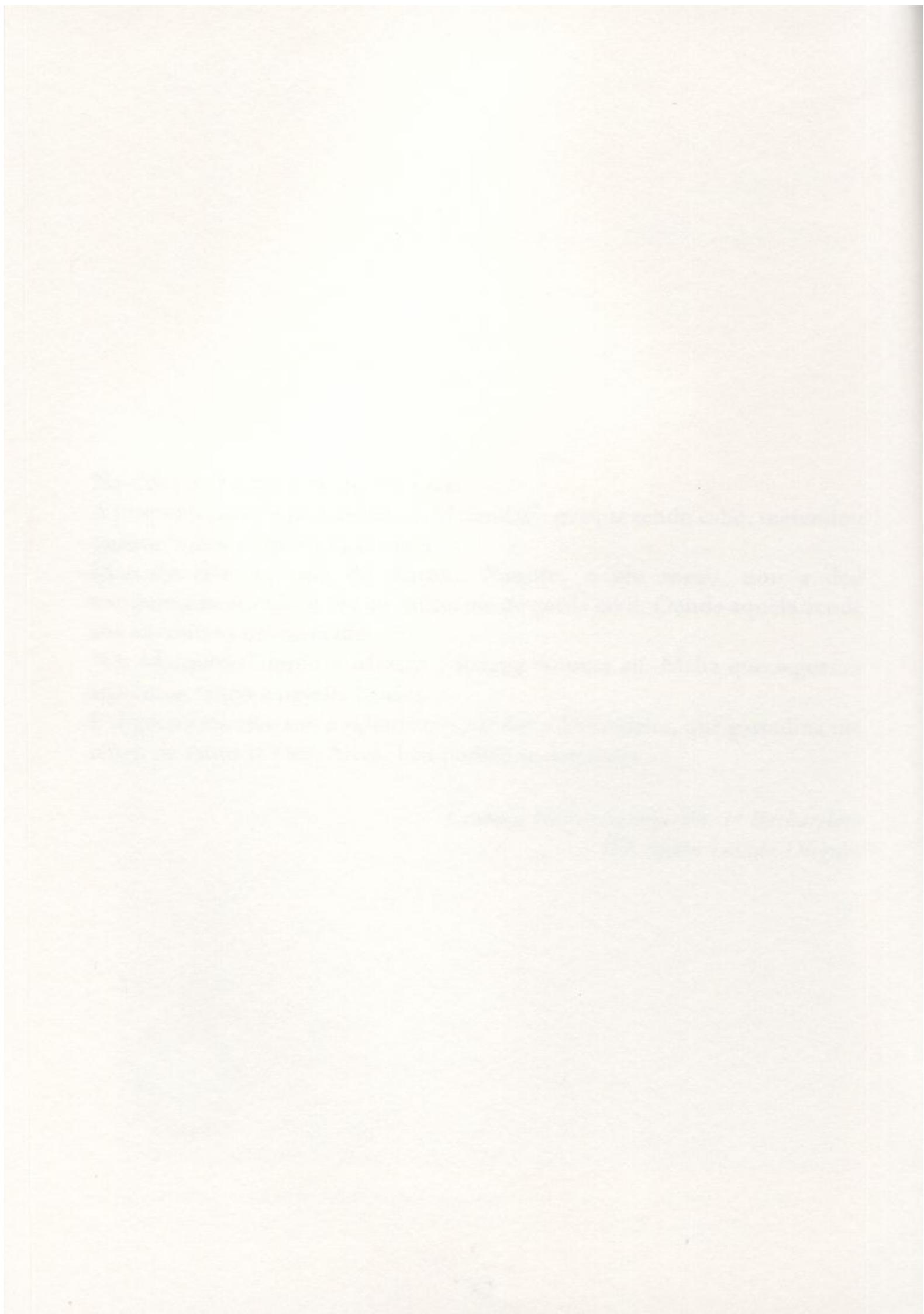
A primeira casa é a de Cosme, “o Merendas”, porque sendo cabo, merendou quince bolsas de veneno para ratas.

Marcela vive na casa do Xardín. Xaquín, o seu mozo, non a deu conquistado ata que o viu co uniforme de garda civil. Dende aquela acode aos encontros uniformado.

“Os Marqueses” foron a México e fixeron fortuna alí. Malia que seguen a aparentar, teñen a neveira baleira.

E dígocho eu, que son a estrada que vai dar á Derradeira, que gastadiña me teñen de tanto ir e vir. Arrea, ben podían ir descalzos!

*Cristina Núñez Sanmartín, 1º Bacharelato
IES Antón Losada Diéguez*

EXCMO. CONCELLO
DA ESTRADA

